

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2024 m. balandžio 25 d. Nr. 21RE-325(AG-249/04-2024)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narių Edvardo Juciaus, Ingos Lipnickienės (Komisijos posėdžio pirmininkė ir pranešėja) ir Ingos Morkvėnienės,

sekretoriaujant Ramūnei Misevičiūtei,

dalyvaujant pareiškėjo uždarnosios akcinės bendrovės „Provide Digital“ atstovui advokatui A. P.,

viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotoliniu būdu išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo uždarnosios akcinės bendrovės „Provide Digital“ skundą atsakovui Vilniaus apskrities valstybinei mokesčių inspekcijai dėl rašto panaikinimo.

Komisija

n u s t a t ė :

Pareiškėjas uždaroji akcinė bendrovė „Provide Digital“ (toliau – ir pareiškėjas, mokesčių mokėtojas) skunde prašo panaikinti Vilniaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – ir atsakovas, VMI, mokesčių administratorius) 2024 m. vasario 21 d. raštą Nr. (7.1 Mr)46-1794 „Dėl UAB „Provide Digital“ PVM permokos (skirtumo)“ (toliau – Raštas).

Nurodė, kad 2023 m. gruodžio 31 d. pareiškėjas apskaitos kortelėje turėjo pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) permoką, lygią 154 015 Eur (toliau – PVM permoka). Iki 2023 m. gruodžio 31 d. pareiškėjui PVM permoka nebuvo grąžinta, todėl pareiškėjas 2024 m. sausio 19 d. kreipėsi į atsakovą su prašymu grąžinti PVM permoką (toliau – Prašymas). VMI Raštu atsisakė grąžinti PVM permoką.

Pareiškėjo nuomone, atsakovas neteisingai aiškino ir taikė Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) bei Mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo) taisyklių, patvirtintų Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2004 m. gruodžio 7 d. įsakymu Nr. VA-186 „Dėl Mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo)“ (toliau – Taisyklės) nuostatas, reglamentuojančias PVM permokos grąžinimo tvarką. Pareiškėjo teigimu, naujoje Taisyklių redakcijoje buvo įtvirtinta mokesčių permokos ir PVM skirtumo grąžinimo tvarka, kai PVM permoka yra grąžinama be mokesčių mokėtojo atskiro prašymo, taip siekiant užtikrinti efektyvų mokesčių administravimą, supaprastinti mokesčio grąžinimo tvarką, taupyti mokesčių mokėtojų laiką, užtikrinti mokesčių mokėtojo ir mokesčių administratoriaus abipusį bendradarbiavimą, bei atsižvelgiant į MAĮ 40¹ straipsnio nuostatas, reglamentuojančias minimalius patikimo mokesčių mokėtojo kriterijus, priklausomai nuo asmenų klasifikavimo į patikimus ir nepatikimus mokesčių mokėtojus, šiems subjektams taikyti skirtingą teisinį režimą dėl PVM permokų grąžinimo tvarkos. Priešingai, negu Rašte nurodė atsakovas, PVM permoka vadovaujantis Taisyklėmis gali būti grąžinama ne tik mokesčių mokėtojo prašymu, tačiau Taisyklėse numatytais atvejais privalo būti grąžinama ir mokesčių administratoriaus iniciatyva. Pareiškėjas laiku ir tinkamai vykdė savo

prievoles, yra sąžiningas mokesčių mokėtojas, visada laiku ir tinkamai mokėjo mokesčius, po to, kai mokesčių mokėtojo apskaitos kortelėje atsirado PVM permoka, iš permokos periodiškai buvo daromi įskaitymai su kitais mokėtiniais mokesčiais, todėl mokesčių mokėtojas pagrįstai tikėjosi, kad mokesčių administratorius ne tik atliks įskaitymus su mokesčių nepriemokomis, tačiau susikaupus didelei PVM permokai iki 2023 m. gruodžio 31 d., savo iniciatyva grąžins likusią mokesčio permoką, kaip tą įpareigoja daryti Taisyklių 8.3.2.1 papunktis. Pažymėjo, jog skirtingas Taisyklių nuostatų taikymas esant vienodoms faktinėms situacijoms yra nepateisinamas, nesuderinamas su Lietuvos Respublikos Konstitucija bei mokesčių administravimo principais, todėl mokesčių administratoriaus veiksmai, kuriais mokesčių administratorius savo iniciatyva be mokesčių mokėtojo atskiro prašymo negrąžino mokesčių mokėtojui PVM permokos iki 2023 m. gruodžio 31 d. buvo pažeistas mokesčių mokėtojų lygybės principas, taip pat buvo pažeistas teisėtų lūkesčių principas. Taip pat pažymėjo ir tai, kad kaip mokesčių mokėtojas nurodė savo Prašyme, mokesčių mokėtojo atstovai su šiuo Pranešimu susipažino mano VMI svetainėje tik 2024 m. sausio 17 d., taigi, mokesčių administratoriui buvo žinoma iki pat 2023 m. gruodžio 31 d., kad mokesčių mokėtojas įkelto Pranešimo nematė. Nors PVM permoka buvo didelė, po spalio mėnesį išsiųsto automatinio pranešimo, su pareiškėju atskirai susisiekti daugiau nebuvo. Kadangi mokesčių mokėtojas savo aktyviais veiksmais išreiškė savo siekį grąžinti PVM permoką, vadovaujantis Taisyklių nuostatomis, negalėjo tikėtis ir nesitikėjo, kad jam, kaip patikimam mokesčių mokėtojui, mokesčių administratorius permoką nurašys (b. l. 1–6).

Pareiškėjo įgaliotas atstovas Komisijos posėdyje palaikė skunde išdėstytas aplinkybes ir jį prašė tenkinti. Pabrėžė, kad Raštą skundė jame nurodyta tvarka. Nurodė, kad į atsakovą kreipėsi Taisyklėse nustatyta tvarka dėl PVM permokos grąžinimo, atsakymo iš atsakovo dar negavo.

Atsakovas VMI atsiliepime į pareiškėjo skundą jį prašo atmesti kaip nepagrįstą.

Paaiškino, kad pareiškėjas pateikė ne Taisyklėse nustatytos formos prašymą, o laisvos formos raštą, į kurį atsakyta vadovaujantis Konsultacijų ir informacijos teikimo Valstybinėje mokesčių inspekcijoje taisyklėse, patvirtintose Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2007 m. spalio 9 d. įsakymu VA-66 „Dėl Konsultacijų ir informacijos teikimo valstybinėje mokesčių inspekcijoje taisyklių patvirtinimo“ (toliau – Konsultacijų taisyklės), nustatyta tvarka. Atsižvelgiant į tai, negalima teigti, kad mokesčių administratorius pareiškėjo atžvilgiu priėmė sprendimą negrąžinti PVM permokos, kas iš esmės, atsakovo nuomone, turėtų būti suprantama kaip mokestinis ginčas. Atsakovas Raštu informavo pareiškėją apie mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimo/įskaitymo galimas procedūras, taip pat apie pareiškėjui siųstą 2023 m. spalio 23 d. raštą Nr. RMA-7644 (toliau – 2023 m. spalio 23 d. raštas) apie artėjantį turimos PVM permokos (skirtumo) už 2020 m. grąžinimo (įskaitymo) senaties terminą, pareiškėjo veiksmus susijusius su 2020 m. laikotarpio PVM deklaracijomis bei informacija apie suėjusį mokesčio skirtumo grąžinimo (įskaitymo) 3 m. senaties terminą. Nagrinėjamu atveju, Raštas yra informacinio pobūdžio, kuris nesukelia pareiškėjui jokių teisinių pasekmių. Atsakovo teigimu, pareiškėjo skunde nurodyti motyvai (pvz. dėl mokesčių mokėtojo patikimumo vertinimo) negali būti priskiriami nagrinėjamo ginčo dalykui, nes kaip ir minėta, pareiškėjo atžvilgiu mokesčių administratorius nėra priėmęs sprendimo atsisakyti grąžinti PVM permoką, o tik informavęs pareiškėją apie mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimo/įskaitymo galimas procedūras. Šiuo atveju, informacinio pobūdžio Raštas yra nepagrįstai įvardijamas kaip sprendimas negrąžinti PVM permokos. Pagal Taisyklių 11.1 papunktį, prašymas gali būti teikiamas elektroniniu būdu arba atvykus į bet kurią VMI, kurioje yra mokesčių mokėtojams skirta kompiuterizuota darbo vieta su interneto prieiga. Atsakovas pažymi, kad šiuo metu pareiškėjas yra pateikęs prašymą grąžinti PVM permoką, dėl kurio ateityje bus priimtas sprendimas (b. l. 33–35).

Byla nutrauktina

Byloje ginčas kilo dėl Rašto, kuriuo VMI atsakė į pareiškėjo Prašymą, teisėtumo.

Remiantis byloje surinkta medžiaga nustatyta, kad pareiškėjas 2024 m. sausio 19 d. pateikė atsakovui Prašymą, kuriame nurodė, kad apskaitos kortelėje turėjo PVM permoką. Pareiškėjo apskaitos kortelėje neliko grąžintinos PVM sumos, nes mokesčio permoka buvo nurašyta iš VMI Mokesčių fondo

apskaitos dokumentų dėl 2023 m. spalio 23 d. rašte nurodytos informacijos apie suėjusį senaties terminą. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, pareiškėjas kreipėsi su laisvos formos Prašymu grąžinti PVM permoką. Nurodė, kad su 2023 m. spalio 23 d. raštu susipažino tik 2024 m. sausio 17 d. Su pareiškėju nesusisiekė joks atsakingas VMI specialistas, nebuvo siunčiamas priminimas, nebuvo bandoma geranoriškai padėti mokesčių mokėtojui pasinaudoti jo teise į PVM permokos grąžinimą. Pareiškėjo nuomone, tai nėra suderinama su gero administravimo principu ir mokesčių administratoriui nustatyta pareiga padėti mokesčių mokėtojui su juo bendradarbiauti. Pažymėjo, kad 2023 m. spalio 23 d. rašto nepastebėjo ne dėl nerūpestingumo ar aplaidumo, o dėl to, jog pranešimai naujame Mano VMI puslapyje nėra aiškiai sistemiškai patalpunami. Pažymėjo, jog PVM permoka pradėjo formuotis nuo 2020 m. vasario 1 d. iki 2020 m. spalio 26 d., todėl yra neteisinga skaičiuoti, kad senaties terminas šių PVM permokų grąžinimui suėjo 2023 m. gruodžio 31 d. Mokesčių mokėtojui tokios permokos grąžinimui senaties terminas turėtų sueiti 2024 m. vasario 1 d., t. y. 4 metų terminą skaičiuojant ne kalendoriniais metais, o skaičiuojant nuo aplinkybės atsiradimo dienos atskaitiniais periodais (šiuo atveju nuo permokos susidarymo dienos). Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjas Prašymą pateikė iš karto po to, kai sistemoje buvo perskaitytas pranešimas apie senaties termino pabaigą, prašė VMI įvertinti visas Prašyme nurodytas svarbias aplinkybes, taip pat atsižvelgti į tai, kad PVM permokos suma yra labai didelė, ir grąžinti/įskaityti PVM permoką (b. l. 42–44).

VMI, atsakydama į 2024 m. sausio 19 d. gautą Prašymą, Raštu informavo pareiškėją, kad mokesčio permoka (skirtumas) gali būti grąžinama arba įskaitoma MAĮ 87 straipsnyje nustatyta tvarka. Permokėtos mokesčių sumos, kurios lieka permokos sumas įskaičius mokesatinei nepriemokai padengti, grąžinamos pagal mokesčio mokėtojo prašymą grąžinti (įskaityti) mokesčio permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas (FR0781 forma, toliau – prašymas), užpildytą ir pateiktą vadovaujantis Taisyklių nuostatomis. Pagal MAĮ 68 straipsnio 1 dalį, jei kitaip nenustatyta šiame straipsnyje ar atitinkamo mokesčio įstatyme, mokesčių mokėtojas ar mokesčių administratorius mokesį apskaičiuoti arba perskaičiuoti gali ne daugiau kaip už einamuosius ir trejus praėjusius kalendorinius metus, skaičiuojamus atgal nuo tų metų, kuriais pradėdama mokesį apskaičiuoti arba perskaičiuoti, sausio 1 dienos. Pažymėjo, kad norminiuose aktuose nėra numatyta, jog mokesčių administratorius turi pranešti mokesčių mokėtojui apie artėjantį permokos senaties terminą, tačiau tokie pranešimai mokesčių mokėtojams yra siunčiami. Pareiškėjai 2023 m. spalio 12 d. Mano VMI portale buvo įkeltas 2023 m. spalio 23 d. raštas apie artėjantį permokų senaties terminą, kuriame pareiškėjas buvo informuotas, kad artėja turimos PVM permokos (skirtumo) už 2020 metus grąžinimo (įskaitymo) senaties terminas. VMI 2023 m. spalio 23 d. rašte nurodyta, kad, jeigu pareiškėjas pageidauja, kad mokesčio permoka (skirtumas) būtų grąžinta (įskaityta), iki 2023 m. gruodžio 31 d. turi pateikti prašymą. Jeigu prašymas nebus pateiktas, vadovaujantis MAĮ 87 straipsnio 15 dalimi, mokesčio permoka (skirtumas) bus nurašyta iš VMI Mokesčių fondo apskaitos dokumentų ir nebus galimybės jos susigrąžinti (įskaityti). Pranešimą apie gautą naują dokumentą Mano VMI portale elektroniniu paštu gavo visi keturi pareiškėjo atstovai. Taigi, pareiškėjas gavo 2023 m. spalio 23 d. raštą apie artėjantį permokų senaties terminą, tačiau iki nustatyto termino prašymo nepateikė. Pareiškėjas 2023 m. sausio 19 d. tikslino 2020 m. sausio 1 d. – 2020 m. sausio 31 d., 2020 m. lapkričio 1 d. – 2020 m. lapkričio 30 d. laikotarpių PVM deklaracijas, tačiau prašymų grąžinti (įskaityti) 2020 metų PVM permokas (skirtumus) neteikė. Mokesčių administratorius neturėjo informacijos apie pareiškėjo atliktus kitus veiksmus, liudijančius, kad jis ne tik žino apie skirtumo buvimą, bet ir siekia jį susigrąžinti (įskaityti) todėl, suėjus mokesčio skirtumo grąžinimo (įskaitymo) 3 metų senaties terminui, 2020 m. sausio 1 d. – 2020 m. rugsėjo 30 d. laikotarpio deklaruotas 153 901,00 Eur PVM skirtumas 2024 m. sausio 10 d. buvo nurašytas iš VMI Mokesčių fondo apskaitos dokumentų (b. l. 39–41).

Pareiškėjas su Raštu nesutinka, prašo jį panaikinti. Pareiškėjo nuomone, priešingai nei Rašte nurodė atsakovas, PVM permoka gali būti grąžinama ne tik mokesčių mokėtojo prašymu, tačiau, Taisyklėse numatytais atvejais, privalo būti grąžinama ir mokesčių administratoriaus iniciatyva.

Mokesčių permokos (skirtumo) grąžinimą (įskaitymą) reglamentuojam MAĮ ir Taisyklės.

Pagal MAĮ 15 straipsnio 1 dalį, VMI yra valstybės institucija, atsakinga už MAĮ 13 straipsnyje nurodytų mokesčių, be kita ko, ir už PVM mokesčio, administravimą Lietuvos Respublikoje. Jokios kitos valstybės įstaigos arba institucijos negali atlikti mokesčių administratoriaus funkcijų, išskyrus šiame įstatyme arba atitinkamo mokesčio įstatyme tiesiogiai nustatytus atvejus (MAĮ 15 straipsnio 3 dalis).

Mokesčio permoka (skirtumas) gali būti gražinama (įskaityta) MAĮ 87 straipsnyje nustatyta tvarka.

MAĮ 87 straipsnio 11 dalis numato, kad prašymo gražinti arba įskaityti mokesčio permoką pateikimo tvarką bei formas nustato centrinis mokesčių administratorius. Centrinis mokesčių administratorius turi teisę nustatyti prie prašymo pridėtinų dokumentų sąrašą, taip pat atvejus, kada mokesčio permoka gražinama mokesčių mokėtojui be atskiro prašymo.

Mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų gražinimo (įskaitymo) tvarką nustato Taisyklės. Kartu su Taisyklėmis taip pat yra patvirtinta prašymo gražinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas FR0781 forma.

Taisyklių 11.1 papunktyje numatyta, kad prašymas gali būti teikiamas elektroniniu būdu – mokesčių mokėtojui (ar jo įgaliotam asmeniui) prisijungus prie Mano VMI ir siūlomomis autentifikavimo priemonėmis patvirtinus savo tapatybę pagal Valstybinės mokesčių inspekcijos portalo e. VMI autorizuotų elektroninių paslaugų srities Mano VMI naudojimo taisyklių, patvirtintų Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2012 m. spalio 3 d. įsakymu Nr. VA-91 „Dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos portalo e. VMI autorizuotų elektroninių paslaugų srities Mano VMI naudojimo taisyklių patvirtinimo“, nustatytą tvarką. Jeigu mokesčių mokėtojas neturi galimybės naudotis informacinių ryšių technologinėmis priemonėmis, tai Prašymą galima užpildyti ir pateikti elektroniniu būdu, atvykus į bet kurią VMI, kurioje yra mokesčių mokėtojams skirta kompiuterizuota darbo vieta su interneto prieiga.

Taisyklių 16 punkte numatyta, kad prašymas turi būti užpildytas ir pateiktas laikantis Taisyklėse nustatytų reikalavimų.

Byloje surinkti duomenys patvirtina, kad pareiškėjas 2024 m. sausio 19 d. VMI pateikė Prašymą, kuriuo prašė gražinti / įskaityti PVM permoką. Prašymas buvo pateiktas ne pagal Taisyklėse nustatytą FR0781 formą, todėl darytina išvada, kad neatitinka Taisyklėse nustatytų reikalavimų. Taigi, VMI pagrįstai atsakė į pareiškėjo Prašymą skundžiamu raštu, o ne priėmė sprendimą Taisyklėse nustatyta tvarka. Pareiškėjo įgaliotas atstovas Komisijoje posėdyje paaiškino, kad į atsakovą jau kreipėsi Taisyklėse nustatyta tvarka, pateikdamas FR0781 formą. Tokiu atveju, nekyla abejonių, kad savaime skundžiamas raštas pareiškėjui šiuo metu nesukelia jokių teisinių pasekmių.

Žemiau nurodyta teisminė praktika pagrindžia, kad pareiškėjo skundžiamas raštas negali būti ginčo Komisijoje objektu.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) yra išaiškinęs, jog ginčo administracinėje byloje dalyku gali būti tik toks viešojo administravimo subjekto priimtas administracinis aktas, kuris atitinkamiems asmenims nustato tam tikras teises ar pareigas, sukelia teises pasekmes (žr., pvz., 2011 m. rugsėjo 12 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS146-327/2011; kt.). Dėl to administracinių teismų (ginčo atveju Komisijos) kompetencijai nepriskirtinas nagrinėjimas skundų, prašymų, kuriais siekiama ne pažeistų teisių (interesų) apgynimo, o tik tam tikrų juridinę reikšmę turinčių aplinkybių ar faktų konstatavimo (žr., pvz., LVAT 2015 m. rugsėjo 16 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS-1062-552/2015; kt.); administraciniuose teismuose nėra nagrinėjami ginčai dėl viešojo administravimo subjektų priimtų konstatuojamojo pobūdžio aktų (LVAT 2015 m. spalio 14 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS-1193-552/2015; kt.); skundas negali būti teikiamas dėl tarpinių viešojo administravimo subjekto priimamų dokumentų, kuriais siekiama parengti ar sudaryti prielaidas priimti galutinį sprendimą (žr., pvz., LVAT 2015 m. rugsėjo 30 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-1138-858/2015; kt.).

Pagal LVAT formuojamą praktiką tuo atveju, kai skundo priėmimo nagrinėti stadijoje akivaizdu, kad skundžiamas aktas ar veiksmas, jokių teisinių pasekmių nesukelia, kad jis negali būti ginčo administraciniame teisme objektu, skundą galima atsisakyti priimti nagrinėti, o skundą priėmus

nagrinėti, administracinę bylą nutraukti kaip nepriskirtiną administraciniams teismams, kadangi, nagrinėdamas skundus dėl teisinių pasekmių negalinčių sukelti ir nesukeliančių aktų ar veiksmų, teismas asmens teisių apginti negalėtų, nes net ir skundo tenkinimo atveju, asmens teisių ir pareigų apimtis nepasikeistų, o pats procesas būtų iš esmės beprasmis (žr., pvz., LVAT 2010 m. balandžio 6 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS822-172/2010; 2010 m. spalio 22 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS143-560/2010).

Ginčo atveju iš Rašto turinio matyti, kad šiuo dokumentu pareiškėjas informuotas apie mokesčio permokos (skirtumo) grąžinamo / įskaitymo galimas procedūras, taip pat apie pareiškėjui siųstą 2023 m. spalio 23 d. raštą apie artėjantį turimos PVM permokos (skirtumo) už 2020 m. grąžinimo (įskaitymo) senaties terminą, pareiškėjo veiksmus, susijusius su 2020 m. laikotarpio PVM deklaracijomis bei informacija, apie suėjusį mokesčio skirtumo grąžinimo (įskaitymo) 3 m. senaties terminą. Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjo Prašymas buvo pateiktas ne pagal Taisyklėse nustatytus reikalavimus, VMI pagrįstai atsakė į Prašymą Konsultacijų taisyklėse nustatyta tvarka, nepriimdama sprendimo dėl PVM permokos grąžinimo arba įskaitymo pagal MAĮ 87 straipsnį. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, sutiktina su atsakovo atsiliepime nurodyta pozicija, jog, nagrinėjamu atveju, pareiškėjo ginčijamas raštas nelaikytinas mokesčių administratoriaus sprendimu negrąžinti PVM permokos. Šias aplinkybes patvirtina ir paties pareiškėjo įgalioto atstovo argumentai, kad pareiškėjas kreipėsi Taisyklėse nustatyta tvarka, pateikdamas FR0781 formą.

Kaip matyti iš skundo, pareiškėjas, prašydamas panaikinti mokesčių administratoriaus Raštą, iš esmės nesutinka su atsakovo Rašte nurodyta pozicija ir dėsto argumentus, susijusius su tuo, kad, jo vertinimu, mokesčių administratoriaus pozicija dėl PVM permokos grąžinimo yra neteisinga ir nepagrįsta. Taigi, iš esmės pareiškėjas siekia inicijuoti mokestinį ginčą. Komisija akcentuoja, kad ginčijamu raštu pareiškėjui pateikta informacija, atsakant į jo Prašymą, tačiau sprendimas dėl PVM permokos grąžinimo (įskaitymo) nepriimtas. Tik atsakovui priėmus galutinį sprendimą Taisyklėse nustatyta tvarka, išnagrinėjus pareiškėjo prašymą, pareiškėjas turės teisę jį ginčyti, inicijuodamas mokestinį ginčą. MAĮ 147 straipsnyje nurodyta, jog mokestinius ginčus nagrinėja centrinis mokesčių administratorius, Mokestinių ginčų komisija ir teismas.

Atsižvelgusi į tai, kas anksčiau išdėstyta, Komisija daro išvadą, kad, nagrinėjamu atveju, atsakovas pateikė pareiškėjui Raštą, kuriame nurodyta mokesčių administratoriaus informacija dėl pareiškėjo prašomos grąžinti PVM permokos. Atsižvelgiant į tai, kad ginčijamas raštas yra tik mokesčių administratoriaus išaiškinimas, kuriame pateikta informacija atsakant į Prašymą, laikytina, kad ginčijamas raštas pareiškėjui jokių teisinių pasekmių nesukelia ir yra informacinio (aiškinamojo) turinio raštas. Komisija nagrinėja skundus tik dėl viešojo administravimo subjektų priimtų individualių administracinių aktų ir ar veiksmų (neveikimo), kurie pareiškėjams sukėlė teises pasekmes (Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 6 straipsnis).

Kadangi ginčijamu raštu pareiškėjui nėra nustatoma konkrečių teisių ir pareigų, o tik pateikiama mokesčių administratoriaus pozicija, o pareiškėjas jau yra kreipėsis į atsakovą Taisyklėse nustatyta tvarka, Komisija konstatuoja, kad dėl tokio teisinių pasekmių negalinčio sukelti ir nesukeliančio akto ginčo nagrinėjimas yra beprasmis, nes net ir skundo tenkinimo atveju, asmens teisių ir pareigų apimtis nepasikeistų.

Taigi, įvertinus faktinę situaciją, teisinį reglamentavimą bei administracinio teismo suformuotą praktiką, darytina išvada, kad skundžiamas raštas negali būti administracinio ginčo Komisijoje dalyku, todėl byla (visa apimtimi) nutrauktina. Tai pagrindžia ir aktuali LVAT praktika (žr., pvz., LVAT 2020 m. spalio 7 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-1258-442/2020).

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 2 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

Bylą pagal pareiškėjo uždarnosios akcinės bendrovės „Provide Digital“ skundą atsakovui Vilniaus apskrities valstybinei mokesčių inspekcijai dėl rašto panaikinimo nutraukti.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Inga Lipnickienė

Komisijos nariai

Edvardas Jucius

Inga Morkvėnienė